

Γιατί τόσο μένος με το δημόσιο πανεπιστήμιο

Βρισκόμαστε στα τέλη του Ιουλίου, με τα πανεπιστήμια να είναι κλειστά, και τι πιο σύνηθες για την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, να καταθέσει και να ψηφίσει ένα από το πιο αυταρχικά νομοσχέδια που έχουν παρουσιαστεί τα τελευταία χρόνια για το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Η **Νέα Δημοκρατία, με μία άνευ προηγουμένου γενίκευση, κατατάσσει τους φοιτητές στην κατηγορία των εγκληματιών, και, μάλιστα, των πιο «σκληρών»**, καθώς φέρνει νομοσχέδιο που προβλέπει: ιδιώνυμο ποινικό δίκαιο (!) για τους φοιτητές, επικαιροποίηση των -ανεφάρμοστων έως τώρα- σχεδίων «ασφαλείας» για τα ΑΕΙ, αυστηροποίηση του πειθαρχικού δικαίου για τους φοιτητές και πειθαρχικό πλαίσιο για τους καθηγητές των ΑΕΙ.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που με το προκάλυμμα της «ασφάλειας» χαρτογραφεί ένα σκοταδιστικό πανεπιστήμιο, ένα πανεπιστήμιο που παραπέμπει περισσότερο σε φυλακή, παρά σε ακαδημαϊκό ίδρυμα.

Σε κάθε άρθρο του αυτό το νομοσχέδιο επιχειρεί να λαιμορρήσει το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, να επιτεθεί στην ακαδημαϊκή ελευθερία, να περιορίσει την συνταγματικά κατοχυρωμένη συνδικαλιστική δράση, να απονομιμοποιήσει και να βάλει σε γύψο τους μαχόμενους φοιτητικούς συλλόγους, που εδώ και δεκαετίες χαλάνε τα κυβερνητικά σχέδια.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο - τερατούργημα που θέλει να μετατρέψει τους φοιτητές σε «στρατιωτάκια, ακούνητα, αμίλητα, αγέλαστα», υπό την επιτήρηση του «Μεγάλου Αδελφού». Και όποιος ή όποια αποκλίνει από την πραγματικότητα που θέλει να διαμορφώσει η κυβέρνηση του αυταρχισμού, τιμωρείται με ποινές αυστηρότερες του κοινού ποινικού δικαίου, τιμωρείται με ποινές ιδιώνυμων εγκλημάτων, κινδυνεύει να χάσει την φοιτητική του ιδιότητα.

Προβλέπεται μέχρι και μόνιμη εισαγγελική εποπτεία σε κεντρικά ιδρύματα της χώρας, την ίδια στιγμή που εισαγγελική εποπτεία προβλέπεται μόνο για τα σωφρονιστικά ιδρύματα (!)

Αυτή είναι η «στήριξη» της κυβέρνησης στα δημόσια πανεπιστήμια; **Καμία στήριξη. Μονάχα στοχοποίηση και απόπειρα εκφοβισμού της ακαδημαϊκής κοινότητας.**

Έχουν διαλύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο, το έχουν αφήσει να αιμορραγεί από την υποχρηματοδότηση και την υποστελέχωση, αφήνουν δεκάδες τμήματα της περιφέρειας να κλείσουν λόγω της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής, που οι ίδιοι θέσπισαν. Θέλουν να τελειώνουν με το δημόσιο δωρεάν πανεπιστήμιο, και όσα αυτό πρεσβεύει. Θέλουν να τελειώνουν με την νεολαία, που εδώ και δεκαετίες αγωνίζεται

μέσα από τους Φοιτητικούς Συλλόγους, αποτελώντας αγκάθι για τα σχέδια των κυβερνήσεων διαχρονικά.

Εγείρονται κάποια ερωτήματα:

α) Γιατί η κυβέρνηση προχωρά σε αυστηροποίηση του πειθαρχικού δικαίου και σε θέσπιση ιδιώνυμου ποινικού δικαίου, αφ' ης στιγμής δεν προκύπτει από κανένα στοιχείο η «έξαρση της βίας στα ΑΕΙ»; Θα λέγαμε, μάλιστα, ότι τα τελευταία χρόνια, και ιδίως από το 2019 υπάρχει έξαρση αστυνομικής βίας στα ΑΕΙ, με ευθύνη και πολιτική βούληση της κυβέρνησης. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες δεν έχουμε καμία ειδική σχέση με το κράτος για να πειθαρχούμαστε και να τιμωρούμαστε από αυτό, απλά και μόνο επειδή είμαστε φοιτητές. Η μόνη σχέση που έχουμε με το ελληνικό κράτος, είναι η συνταγματική του υποχρέωση να μας παρέχει δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, υποχρέωση, βέβαια, που τείνει να ξεχάσει.

β) Ποιά νομοπαρασκευαστική επιτροπή θα αναλάβει την ευθύνη για την τροποποίηση και αυστηροποίηση του ποινικού δικαίου, μέσα από ένα πολυνομοσχέδιο που αφορά στην εκπαίδευση; Και, μάλιστα, μία αυστηροποίηση που όπως σκιαγραφείται πρόκειται να προσβάλλει ανεπανόρθωτα την αρχή της αναλογικότητας, φτάνοντας να προβλέπει για την κακουργηματική τέλεση του αδικήματος, ποινή ίση με αυτή που προβλέπεται για την θανατηφόρα σωματική βλάβη, κάθειρξη δηλαδή 10 ετών (!)

γ) Από πού αντλεί η Νέα Δημοκρατία το αυθαίρετο «δικαίωμα» να παραβιάσει θεμελιώδεις αρχές του ποινικού δικαίου εισάγοντας αόριστες νομικές έννοιες, όπως «διατάραξη λειτουργίας των ΑΕΙ», μετατρέποντας τες, μάλιστα, σε ιδιώνυμα εγκλήματα;

δ) υπάρχει κάποια έκθεση που επιτρέπει την εγκατάσταση καμερών στα δημόσια ΑΕΙ και, άρα, την αξιοποίηση των προσωπικών δεδομένων των φοιτητών και των φοιτητριών;

ε) πώς είναι επιτρεπτή ή πλήρης καταπάτηση του αυτοδιοίκητου των ιδρυμάτων, που κατοχυρώνεται συνταγματικά, με εισαγόμενες διατάξεις που ορίζουν καθαίρεση ακαδημαϊκών σε περίπτωση μη συμμόρφωσης τους με την κρατική πολιτική για την τριτοβάθμια εκπαίδευση;

στ) υπάρχει, άραγε, κράτος δικαίου στην Ελλάδα, όταν καταργείται το τεκμήριο της αθωότητας, απλώς και μόνο με μια διάταξη ενός νομοσχεδίου που προβλέπει την αναστολή της φοιτητικής ιδιότητας, χωρίς να έχει προηγηθεί τελεσίδικη απόφαση του δικαστηρίου σε σχέση με την κατηγορία;

Την ώρα που Φοιτητικοί Σύλλογοι, η Σύνοδος Πρυτάνεων και μια σειρά από όργανα διοίκησης των ΑΕΙ και συλλογικοί φορείς έχουν εκφράσει τις διαφωνίες τους με το επικείμενο νομοσχέδιο ή διατάξεις του, η κυβέρνηση προχωρά κανονικά στην ψήφιση του, έχοντας διαθέσει ελάχιστες ημέρες για την διαβούλευση, και έχοντας αφήσει αναπάντητα δεκάδες ερωτήματα. Μπορεί να υπάρχουν λιγοστοί πρυτάνεις που δυστυχώς συμπλέουν με τα σχέδια της

κυβέρνησης, -και ανταμείβονται από εκείνη-, με πλήρη συνείδηση για την επίπτωση που αυτά έχουν στο δημόσιο πανεπιστήμιο, αλλά **η πλειοψηφία της ακαδημαϊκής κοινότητας δε θα συναινέσει ποτέ στον ρόλο καταδότη φοιτητών, δε θα συναινέσει ποτέ στην λαιμοχτορία του δημόσιου πανεπιστημίου.**

Μας απειλούν με βαρύτατες ποινές, προσπαθούν να μας εκφοβίσουν, και την ίδια στιγμή **επιχειρούν να διαγράψουν 300.000 φοιτητές από τα δημόσια ΑΕΙ, παρά την καθολική διαφωνία της ακαδημαϊκής κοινότητας. Με την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής, το μετρό των διαγραφών και την στοχοποίηση των δημόσιων πανεπιστημίων, επιχειρούν να τα υποβαθμίσουν κι άλλο και να τα ερημώσουν, ώστε να καταφέρουν να βρουν φοιτητές, τα ιδιωτικά «πανεπιστήμια» και κολλέγια.** Ήδη φέτος, λόγω της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής πάνω από 10.000 θέσεις έμειναν κενές στα ΑΕΙ, στερώντας από χιλιάδες παιδιά το δικαίωμα τους στη δωρεάν παιδεία, ένα δικαίωμα για την κατοχύρωση του οποίου το φοιτητικό κίνημα έχει δώσει μεγαλειώδεις αγώνες. Όσο κι αν προσπαθεί να το αναιρέσει η κυβέρνηση, για το φοιτητικό κίνημα και τους φοιτητικούς συλλόγους το δικαίωμα στη δωρεάν δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι αδιαπραγμάτευτο.

Η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να επιδείξει την «δύναμη» της ή βρίσκεται σε αλαλούμ, ούσα υπόλογη για το έγκλημα των Τεμπών και για μια σειρά από σκάνδαλα. Προσπαθεί να μας αποδείξει ότι μπορεί να υλοποιήσει όποια αυταρχική μεταρρύθμιση επιχειρεί ή ξεσπά την αμνηστία της πάνω στην νεολαία και τα πανεπιστήμια, προσπαθώντας να στρέψει αλλού τον δημόσιο διάλογο, και να «συμμάχους» προς την ακροδεξιά, την ώρα που βρίσκεται πολιτικά πιεσμένη και με την πλάτη στον τοίχο;

Για την ανάληψη κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες των δημοσίων ΑΕΙ είμαστε εγκληματίες.

Όμως, εγκληματίες δεν είναι άραγε εκείνοι που φέρουν την πολιτική και ποινική ευθύνη για τον θάνατο 57 συνανθρώπων μας στο έγκλημα των Τεμπών, το οποίο συγκαλύπτουν εδώ και δύο χρόνια;

Εγκληματίες δεν είναι εκείνοι που εξυμνούν το κράτος του Ισραήλ και συνεργάζονται μαζί του οικονομικά και στρατιωτικά, την ώρα που διαπράττει γενοκτονία εις βάρος του παλαιστινιακού λαού;

Εγκληματίες δεν είναι εκείνοι που κατασπατάλησαν εκατομμύρια δημοσίου χρήματος, όπως αποκαλύφθηκε στο σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ;

Εγκληματίες δεν είναι εκείνοι που στέλνουν τους εν δυνάμει δολοφόνους των ΜΑΤ στα δημόσια πανεπιστήμια, για να δείρουν φοιτητές;

Εγκληματίες δεν είναι εκείνοι που δεν έχουν ίχνος ανθρωπιάς, πνίγοντας και δολοφονώντας κατατρεγμένους ανθρώπους στα σύνορα;

Αν ήθελε κανείς, θα μπορούσε να απευθύνει δεκάδες ακόμη τέτοια ερωτήματα για την εγκληματική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που στρέφει και πάλι τα βέλη της απέναντι στην νεολαία.

Η ανεξάρτητη δικαιοσύνη, άραγε, θα επιτρέψει στην κυβέρνηση να κουρελιάσει το Σύνταγμα και να ευτελίσει το κράτος δικαίου; Ας θυμηθούμε την πανεπιστημιακή αστυνομία και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Άραγε, η ακαδημαϊκή κοινότητα που προσφεύγει στα διοικητικά δικαστήρια για τις κατάφωρες συνταγματικές παραβιάσεις θα δικαιωθεί ποτέ;

Οι φοιτητές, οι φοιτήτριες, η ακαδημαϊκή κοινότητα, δεν είναι εγκληματίες. **Κι αν η δημοκρατία για την κυβέρνηση, είναι η καταπάτηση δικαιωμάτων, η παραβίαση του Συντάγματος, η καταστρατήγηση του κράτους δικαίου, η εξαπάτηση του λαού, για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες υπάρχει ένας αγώνας ύψιστης σημασίας: να διατηρήσουμε ζωντανή τα κεκτημένα της Μεταπολίτευσης και όσα εκείνη προσβέυει.** Να διαφυλάξουμε τα βασικά δημοκρατικά κεκτημένα και δικαιώματα, απέναντι σε μια κυβέρνηση που καθημερινά διολισθαίνει στον αυταρχισμό.

Το χουντικής εμπνεύσεως νομοσχέδιο πρέπει να αποσυρθεί. Ειδάλλως, η ακαδημαϊκή κοινότητα, δίνει υπόσχεση αγώνα, υπόσχεση υπεράσπισης του δημόσιου - δωρεάν πανεπιστημίου, υπόσχεση αναχαίτισης των αυταρχικών κυβερνητικών σχεδίων. Η κυβέρνηση, εξάλλου, γνωρίζει πολύ καλά ότι η νεολαία δεν συμβιβάζεται και δεν αποδέχεται την πολιτική της. **Δεν αποδέχεται τον αυταρχισμό, την ανέχεια, την φτώχεια, την υποβάθμιση των δημόσιων αγαθών, την φιλοπόλεμη πολιτική της κυβέρνησης.**

Όσα και αν νομίζουν ότι θα καταφέρουν, δε θα καταφέρουν τίποτα. **Να μην τολμήσουν να ψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο. Αλλά ακόμη και αν το κάνουν, θα είναι μόνοι τους.** Όπως ήταν μόνοι τους, όταν ψήφιζαν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες, η ακαδημαϊκή κοινότητα, η κοινωνία, τους έχει απομονώσει.

Την Πέμπτη, 31 Ιουλίου, στις 10:00, θα είμαστε όλοι και όλες έξω από την Βουλή.

Κάτω τα χέρια από το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Κάτω τα χέρια από τους φοιτητές και τις φοιτήτριες.